

Drugi dan: Bog te nosi

6. Sljedeće riječi izrekao je po Božjem nalogu jedan izraelski prorok pri završetku ropstva Izraelskog naroda u Babilonu (586. – 538. pr. Kr). Prema babilonskom shvaćanju bog "Bel" je stvoritelj čovjeka, "Nebo" je bog mudrosti i sudbine. Oba božanstva utjelovljuju silu koja je nad čovjekom i daje mu smisao. Tekst pripada najpotresnijim Božjim izričajima o samome sebi i o njegovoj ljubavi prema nama:

„Pade Bel! Sruši se Nebo! Prte svoje kipove na životinje i stoku, nose ih kao breme, teret što zamara. Padaju, ruše se svi zajedno, ne mogu spasiti one što ih nose, nego i sami u ropstvo odlaze.

'Slušajte me, kućo Jakovljeva, i svi koji ostadoste od kuće Izraelove! Ja sam vas ponio tek što se rodiste, i nosio vas od krila materina.

Do starosti vaše ja ću ostat' isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam činio; nosit ću vas i dalje, pomagati vas, izbavljati.'

'S kime biste me usporedili i izjednačili, s kime prisposobili: komu da sam sličan?

Vade zlato iz kese i tezuljom mjere srebro, pa naimlju zlatara da od njega boga načini, te pred njim padaju ničice i klanjaju se. Dižu ga na rame i nose ga, onda ga stavljaju na njegovo mjesto; on stoji i ne miče se s njega. Prizivaju li ga, on ne odgovara, i nikog ne spašava od nevolje njegove" (Iz 46, 1–7).

1. Što stoji u tekstu ?

7. Tekst najprije opisuje kako se babilonski idoli nose u procesijama gradom, ali ih tegleća stoka ne može nositi. I tada tekst nastavlja na gotovo neshvatljiv način: Sam Bog se uspoređuje s teglećom životinjom! Suprotno od idola koji se moraju nositi, Bog nosi svoj narod i svakog pojedinca. Bog je nosio svoj narod „kao što čovjek nosi svoga sinčića" (Pnz 1, 31), i pri izlasku iz Egipta kroz pustinju, i u situacijama koje su naizgled bile bezizlazne i besmislene. On će svoj narod i svakog pojedinca i dalje "vući i spašavati".

Bog sam u osobnom priklanjanju uzima na sebe tebe i tvoje terete. On ti obećava da će te nositi čitavog tvog života.

Pravljenje idola koji predstavljaju moć, sudbinu i smisao, jasno očituje: čovjek čezne za tim da sam sebi dade smisao svoga života. Od njega napravljeni idoli ne mogu pak odgovoriti: oni su "nijemi idoli" (1 Kor 12, 2); čovjek ne može s njima stupiti u osobni odnos. Ali Bog Biblije je "Bog milosrdan i milostiv" (Izl 34, 6), koji se "vječnom ljubavlju" (Jr 31, 3) vezao sa svojim narodom.

2. Što nam Bog želi reći?

8. Pitanje smisla života uvijek je prisutno, pa i onda kada na njega ne mislimo. Ono se neminovno postavlja pojedincu kada dođe do prekida postojećih odnosa s drugim osobama ili s društvom (smrt u obitelji, starost), u bolesti, udarcima sudbine, nesreći. Tada i mi pitamo poput molitelja u Starom zavjetu: Jahve (Ja sam tu!), zašto stojiš daleko, zašto se skrivaš u dane tjeskobe?" (Ps 10, 1). Kod ljudi koji su se predali samo "slijepoj", bezimenoj sudbini, ne postavlja se pitanje smisla tako intenzivno kao kod ljudi koji su se posve predali osobnom Bogu Biblije: Kako može Bog, koji je ljubav, pripustiti patnje?

Na pitanje "smisla" višestruko nezasluženi patnji na ovom svijetu kršćanin ne nalazi jednostavan odgovor. On surađuje prema svojim silama na uklanjanju rata i nepravednih, grešnih društvenih struktura, ali je nemoguće ukloniti svaku patnju, bolest i smrt. I kršćanin mora osjetiti temeljne probleme života. Ali on se pouzdaje da i tama ima smisla, jer po Objavi

znade za Božju ljubav. Kršćanin može živjeti s nerješivim pitanjima a da zbog njih ne propadne.

Svrha će vam dati volju za život. Doznate li svrhu svog života bit ćete spremni na vječnost.

Ovaj je život priprema za onaj koji dolazi.

Život na Zemlji samo je proba za pravu predstavu. Vaše je zemaljsko tijelo samo privremeno boravište vašeg duha.

Kad zaista shvatite da postoji i drugi život osim ovoga ovdje i sada i kad razumijete da je život samo priprema za vječnost, počete drukčije živjeti, počete živjeti u svjetlu vječnosti. Ovaj svijet nije naš dom, radujmo se svojem vječnom domu u nebu.

3. Što moram činiti?

9. Isus Krist je na sebe uzeo križ "umjesto radosti što je stajala pred njim" (Heb 12, 2). Povjerio se je Božjim obećanjima i znao je da ga Bog i u najdubljoj boli nosi. Stoga je i kršćanin siguran da Bog ostaje kod svoga obećanja da će ga trajno nositi: Daruj mu sada, ovoga časa, početno povjerenje! Moli ga da u tebi učvrsti odluku da nemaš "drugih" bogova mimo njega: oni se lažno predstavljaju kao zadnja tajna, ali ne mogu dati smisao tvome životu! Razmisli još jednom o pitanjima prvoga dana: Uza što je privezano tvoje srce?

"Gospodine moj i Bože moj, vjerujem tvojoj riječi da nikada nisi daleko od mene, da sam skriven u tebi od početka do kraja svoga života."